

actual de la medicina són imprescindibles; asils que volen ésser tinguts i respectats com a centres científics, on el parer del metge director és menyspreat, arribant-se a tolerar, amb el pretext d'una innovació terapèutica dubtosa, la suplantació d'aquell per part d'un company poc delicat... i tantes d'altres deficiències i arbitrarietats com podríem retreure, demostració evident de què el

veritable criteri tècnic no és escoltat en aquests centres i instituts.

Perquè ho fos, caldria que els elements dels quals parlàvem renunciessin al predominí de què frueixen en juntes i administracions benèfiques, creient-se capacitats—amb honroses excepcions—per intervenir i disposar en allò que desconeixen, ja que no pertany a llur incumbència.

Una aclaració

per

LLORENÇ GARCIA-TORNEL

EN el darrer número del BUTLLETÍ el nostre venerable i benvolgut company, Dr. Puig i Sais publicà un article en el qual parlant de la "Previsión Médica Nacional" diu: "*És veritat que actualment la condició d'obligatorietat s'ha suprimit per aquelles regions que com la nostra, ja tenen establerta la previsió, però si no estem mal informats, li anà d'un fil, puix que l'Assemblea última de Juntes de Collegis tinguda a Barcelona a primers de l'any corrent, s'anava a aprovar unànimement l'obligatorietat general*".

Això és un error que he tingut d'aclarir moltes vegades en el terreny particular i aprofito aquesta avinentesa per a fer-ho des de les columnes del BUTLLETÍ.

Des del primer moment en què es va parlar de "Previsión Médica Nacional" i de l'obligatorietat d'ingrés per als metges que comencessin a exercir, va quedar convingut amb el representant de Catalunya al Consell de Collegis que d'aquesta obligatorietat quedarien exclosos els pertanyents a la nostra Mutual i a la de Sevilla.

Testimoni d'això podrien donar elements catalans que van parlar amb el Dr. Pérez Mateos durant la seva estada a Barcelona (molt anterior a l'Assemblea) i als que el President del Consell de Collegis va donar àmplies explicacions del seu projecte de previsió, inclòs de l'obligatorietat.

L'ocorregut a l'Assemblea de Collegis va ésser el següent: El digníssim President de Girona i benemèrit President de la Mutual de Catalunya,

doctor Coll, que no havia parlat mai amb el doctor Pérez Mateos, ni crec que el conegués, va parlar dels perills que el projecte podia representar per les Mutualitats ja constituïdes i va demanar aclaracions molt justes i atinades. El doctor Pérez Mateos va repetir tot allò que a aquest respecte havia ja manifestat en altres ocasions, donant explicacions rotundes i categòriques, restant fora de dubte que el caràcter obligatori no afectava a Catalunya ni a Sevilla.

Prova d'això és que a continuació vaig demanar la paraula per a felicitar al Dr. Coll per la seva intervenció i per fer constar que no m'havia cregut en el cas de demanar explicacions per quant tot el que acabava de manifestar el Dr. Pérez Mateos era ja conegut per mi per haver-ho repetit en el terreny particular, davant de significats companys de Catalunya i en el ple del Consell.

També confirma la certitud d'això que refereixo el que els companys de Sevilla (que eren ponents del tema i van intervenir brillantment en la discussió) varen fer declaracions semblants a les meves.

Consti, doncs, que el Dr. Pérez Mateos ja havia evitat l'escull de l'obligatorietat i que en la darrera Assemblea en cap moment existí el perill de què s'estengués a Catalunya.

Un deure de justícia m'obliga a fer aquesta aclaració.